

תלמוד בבלי מסכת נזיר דף ב עמוד א כל הרואה סוטה בקלקולה – יזיר עצמו מן היין

שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תצד:ג

...ונוהגין (יא) בכל מקום לאכול (יב) מאכלי ו חלב (יג) ביום ראשון של שבועות; ונ"ל הטעם שהוא (יד) ז כמו השני תבשילין שלוקחים כליל פסח, זכר לפסח וזכר לחגיגה, כן אוכלים מאכל חלב ואח"כ מאכל בשר ח וצריכין להביא עמהם (טו) ב' לחם (טז) על השלחן שהוא במקום המזבח, ויש בזה (יז) ט זכרון לב' הלחם שהיו מקריבין ביום הבכורים.

משנה ברורה סימן תצד: יב

מאכלי חלב – עיין מ"א ואני שמעתי עוד בשם גדול אחד שאמר טעם נכון לזה כי בעת שעמדו על הר סיני וקבלו התורה [כי בעשרת הדברות נתגלה להם עי"ז כל חלקי התורה כמו שכתב רב סעדיה גאון שבעשרת הדברות כלולה כל התורה] וירדו מן ההר לביתם לא מצאו מה לאכול תיכף כ"א מאכלי חלב כי לבשר צריך הכנה רבה לשחוט בסכין בדוק כאשר צוה ה' ולנקר חוטי החלב והדם ולהדיח ולמלוח ולבשל בכלים חדשים כי הכלים שהיו להם מקודם שבישלו בהם באותו מעל"ע נאסרו להם ע"כ בחרו להם לפי שעה מאכלי חלב ואנו עושין זכר לזה:

משנה ברורה סימן תצד:יג

ביום ראשון וכו' – גם נוהגין [יא] בקצת מקומות לאכול דבש וחלב מפני התורה שנמשלה לדבש וחלב כמש"כ דבש וחלב תחת לשונך וגו':

חידושי הרשב"א מסכת מנחות (מיוחס לו) דף כט עמוד ב

"הוא יליץ" הקדוש ברוך הוא יליץ אותו, כלומר פותח לו להיות לץ ל"ה וקשיא דא"כ דנפרש הוא יליץ דקאי להקב"ה דר"ל יליץ אותו דיעשהו לץ א"כ לא משכחת דיהיה סיוע לבא ליכנס יותר מלבא ליטמא, והרי קאמר בא ליטמא פותחין לו דר"ל דמוצא פתח אם ירצה ליטמא שיכול לצאת ליטמא דרך אותו פתח, אבל אין מסייעין אותו לכך, אלא הפעולה הזאת הוא עושה מעצמו בלא סיוע אחרים. ובא ליטהר מסייעין אותו שצריך סיוע ועזר ומסייעין ועוזרין אותו למעלה זו. וא"כ אם נפרש יליץ שהקב"ה יליץ אותו דיעשהו לץ א"כ גם להוי משמע דעוזר לו להיותו לץ מאחר דאנו מכנים פעולה זו להקב"ה א"כ תהיה פעולתו להליץ כמו ליתן חן וא"כ יסייעו לזה כמו לזה! לכנ"ל לתרץ דיליץ לא קאי להקב"ה דיליץ אותו אלא ר"ל דהלץ יליץ עצמו ור"ל הפסוק כך אם ללצים ור"ל שאם ירצה להיות לץ הוא יליץ נתן לו כח ופתח דהוא יכול להליץ עצמו ולהיות לץ והוא יעשה מעצמו בלא סיוע אחרים אבל לענוים יתן חן שזאת המעשה בא מאת הקדוש ברוך הוא שנותן לו הכנה ועוזרו לדבר זה.
קהלת פרק יא

קהלת יא:ט

שְׂמַח בְּחֹר בְּיִלְדוּתֶיךָ וּיְטִיבְךָ לְבָבְךָ בַּיָּמִי בְּחֹרֹתֶיךָ וְהִלֵּךְ בְּדַרְכֵי לְבָבְךָ וּבְמַרְאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי
עַל-כָּל-אֵלֶּה יְבִיאֲךָ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט: